

vægt i dansk ret. Udvalget foreslår i stedet, at der gøres mere for at informere om den gældende administrative praksis om fastsættelse af samvær. Information om, hvorledes samværet fastlægges i de fleste resolutioner fra statsamterne, vil efter udvalgets opfattelse være værdifuld for forældre, der i en skilsmisse- eller opbrudssituation overvejer fremtiden, og sådan information kan formentlig også mindske antallet af henvendelser til statsamtet om fastsættelse af samvær.

Om udvalgets overvejelser se betænkningen s. 114-116.

Justitsministeriet finder ligesom udvalget, at der ikke bør indføres et lovfæstet minimal- eller normal-samvær. Justitsministeriet kan endvidere tilslutte sig udvalgets opfattelse af værdien af information om den gældende praksis. Justitsministeriet vil derfor tage initiativ til, at der udarbejdes en pjece, hvori den gældende praksis i hovedtræk beskrives. Pjecen vil bl.a. kunne udleveres i forbindelse med sager om separation og skilsmisse og vil formentlig i en del tilfælde kunne medvirke til, at forældrene kan nå til enighed om omfanget af samværet uden inddragelse af statsamtet.

4.4. Overvåget samvær

Forældremyndighedsudvalget har drøftet overvåget samvær bl.a. som en mulighed for at modvirke samværs sabotage. Ved overvåget samvær gennemføres den samværsberettigedes kontakt med barnet ved, at de ser hinanden på et neutralt sted og under tilstedeværelse af andre personer.

Overvåget samvær er ikke udtrykkeligt reguleret i de gældende regler, men statsamtet har mulighed for at fastsætte vilkår herom i samværsresolutionen, jf. myndighedslovens § 24, stk. 1, hvorefter statsamtet kan fastsætte de nødvendige bestemmelser i forbindelse med samværet. De fleste statsamter har i dag ikke noget generelt tilbud om overvåget samvær, men aftaler en ordning med de sociale myndigheder eller private organisationer som f.eks. Mødrehjælpen.

Et samvær, som overværes af en børnesagkyndig, kan efter udvalgets opfattelse være en hensigtsmæssig foranstaltning, f.eks. hvis statsamtet har behov for en sagkyndig vurdering til afgørelse af, om en anmodning om ophævelse af samværet skal imødekommes. Det kan være hensigtsmæssigt at se den samværsberettigede og barnet sammen for at vurdere samspillet og barnets reaktioner og for at få et indtryk af, om de grunde, der fremføres for, at kontakten skal afbrydes, er berettigede.

Endnu et formål med, at en udenforstående medvirker ved samværets gennemførelse, kan efter ud-

valgets opfattelse være at sikre, at samværet iværksættes på en hensigtsmæssig måde. I nogle tilfælde kan der være gået lang tid, siden barnet har set den af forældrene, der ønsker samvær, og der kan være ængstelse hos barnet og hos den, der skal udlevere barnet til samvær, som kan afhjælpes ved tilstedeværelsen af andre personer under samværet. I nogle tilfælde kan overvågningen indskrænkes til bistand til afhentning og tilbagelevering af barnet. I andre tilfælde kan overvåget samvær få karakter af en mere langvarig eller permanent ordning.

Efter Forældremyndighedsudvalgets opfattelse kan det være vanskeligt at afgrænse de sager, hvor der kan være behov for overvåget samvær, idet foranstaltningen beror på et skøn over, hvad der er bedst for barnet. Som eksempler nævner udvalget sager, hvor der er mistanke eller beskyldning om incest eller en alvorlig konflikt mellem forældrene.

Forældremyndighedsudvalget finder, at det bør være en offentlig opgave at tilbyde overvåget samvær, såfremt det skønnes nødvendigt i det konkrete tilfælde.

Indførelse af overvåget samvær som et generelt tilbud kræver efter udvalgets opfattelse ikke ændring af de gældende regler om fastsættelse af samvær, jf. ovenfor om reglen i myndighedslovens § 24, stk. 1, der foreslås overført til lovforslagets § 17, stk. 1.

Derimod kan det efter udvalgets opfattelse være nødvendigt med en lovregulering for at få ordningen med overvåget samvær sat i værk som et offentligt tilbud overalt i landet. Udvalget peger på, at opgaven med at etablere og organisere ordningen kan tilkomme statsamterne, kommunerne eller private. En nærmere udmøntning af en sådan ordning vil dog kræve forhandlinger mellem Justitsministeriet, Indenrigsministeriet, Socialministeriet og de kommunale organisationer.

Om udvalgets overvejelser henvises i øvrigt til betænkningen s. 145-148.

Justitsministeriet er enig i, at der i nogle tilfælde kan være behov for, at den samværsberettigedes kontakt med barnet gennemføres i form af et overvåget samvær, således som det også sker i dag. Justitsministeriet kan på den baggrund tilslutte sig udvalgets forslag om, at overvåget samvær bør være et generelt offentligt tilbud. Justitsministeriet foreslår derfor, at der allerede nu skabes den fornødne hjemmel til at iværksætte et overvåget samvær i offentligt regi, jf. herved lovforslagets § 17, stk. 4, således at der senere kan tages initiativ til at iværksætte en sådan landsdækkende ordning.

5. Anden forældrekontakt